

21.5.2019

СЪОБЩЕНИЕ ЗА ЧЛЕНОВЕТЕ НА ЕП

Относно: Петиция № 0196/2018, внесена от Далила Неши, с италианско гражданство, относно неправилно прилагане в Италия на Директива 2003/88/ЕО относно някои аспекти на организацията на работното време

1. Резюме на петицията

Вносителката на петицията се оплаква от неправилното прилагане в Италия на Директива 2003/88/ЕО относно някои аспекти на организацията на работното време, по-специално в болници и здравни центрове. В директивата е предвидено, *inter alia*, че работното време не следва да надвишава 48 часа на седмица и че между смените следва да се осигури 11-часов период за почивка. Вносителката на петицията също така се оплаква от Закон № 161 от 2014 г., чрез който Италия е транспонирала горепосочената директива в италианското законодателство, с последващо приключване на производство за установяване на нарушение № 2011/4185. Вносителката на петицията посочва, че липсата на почивка увеличава вероятността от грешки от страна на работещите в сферата на здравеопазването, с очевидни рискове за грижите, предоставяни на гражданите. Вносителката на петицията подчертава неотложната необходимост от незабавни действия и призовава за започване на ново производство за установяване на нарушение срещу Италия, за да се гарантира здравето на гражданите в съответствие с нормативните задължения, определени на равнището на ЕС.

2. Допустимост

Обявена за допустима на 22 юни 2018 г. Комисията е приканена да предостави сведения (член 216, параграф 6 от Правилника за дейността).

3. Отговор на Комисията, получен на 21 май 2019 г.

Директивата за работното време¹ урежда някои от аспектите на организацията на работното време. Тя определя редица разпоредби за закрила на здравето и безопасността на работниците, включително максималната продължителност на средното седмично работно време (48 часа в съответствие с член 6 от Директивата) и минималната продължителност на междудневната (най-малко 11 последователни часа в съответствие с член 3 от Директивата) и на междуседмичната почивка (минимална почивка без прекъсване от най-малко 24 часа плюс междудневната почивка от 11 часа в съответствие с член 5 от Директивата). Съгласно членове 17 и 18 от Директивата за работното време се допуска дерогиране при различни обстоятелства, включително и в случаите на дейности, включващи нуждата от обслужване или производство или при всички обстоятелства, ако решението е взето с колективен трудов договор, без да излиза извън границите, очертани в самата директива.

Вследствие на жалби, в които се твърди, че установените в Директивата за работното време права не са били гарантирани за служителите на италианската национална здравна служба, на 21 октомври 2014 г. Комисията реши да заведе дело срещу страната в Съда на Европейския съюз, дело C-124/14 – нарушение 2011/4185. Италианският законодател след това прие ново законодателство, което отмени предходните правила, които според Комисията не са в съответствие с Директивата за работното време, като по този начин привеле националната правна рамка в съответствие с правото на ЕС. На 23 януари 2015 г. Съдът на Европейския съюз разпореди заличаването на дело C-124/14 от регистъра. Националните разпоредби, несъответстващи на законодателството на ЕС, бяха отменени 12 месеца след датата, на която законът е влязъл в сила, т.е. от ноември 2015 г.

Комисията впоследствие получи оплаквания, че Италия все още не е изпълнила изцяло Директивата за работното време след предходното дело C-124/14 и новото законодателство, с което се отменят предходните законодателни разпоредби, несъвместими с Директивата (Закон № 161 от 30 октомври 2014 г.). Жалбоподателите са цитирали регионален закон на Базиликата № 53 от 26 ноември 2015 г.

Първата оценка на регионалния закон наистина посочи несъответствие на основание, че той предвижда разпоредби за продължителността и изчисляването на минималната продължителност на междудневните и междуседмичните почивки, несъответстващи на Директивата за работното време. Поради това Комисията отново се свърза с италианските органи на 5 април 2016 г., за да привлече вниманието им към този въпрос.

Италианските органи информираха Комисията, че са започнали процедура пред Конституционния съд, за да обезсилят регионалния закон на Базиликата поради несъответствие с Директивата. На 26 април 2017 г. италианските органи информираха Комисията, че Конституционният съд е постановил регионалната правна рамка на Базиликата за несъответстваща на конституцията², като по този начин е разрешила несъответствието.

Вносителката на петицията твърди, че несъответствието с Директивата за работното време за работниците в италианския сектор на здравеопазването продължава. На първо

¹ Директива 2003/88/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 г. относно някои аспекти на организацията на работното време, ОВ L 299, 18.11.2003 г., стр. 9 – 19.

² Дело 72 от 12 април 2017 г.

място, вносителката на петицията се позовава на ограничения по отношение на персонала в сектора на здравеопазването, които според нея са пречка за правилното прилагане на националното законодателство.

На второ място, вносителката на петицията твърди, че прилагането на Закон № 161 от 30 октомври 2014 г. е било отложено чрез Закон № 208/2015 и Постановление № 244/2016, преобразувани в Закон № 19/2017, поради което междуременно италианската правна уредба е несъответстваща на Директивата за работното време.

Заклучения

Комисията припомня, че що се отнася до проблемите, свързани с наемането на персонал, Комисията не разполага с компетентност, при липса на общоприложими правни норми с явно нарушение на правото на ЕС, да коментира организацията на медицински услуги, тъй като въпросът е извън организацията на работното време, регулирано от Директивата.

Въпреки това вносителката на петицията твърди, че съществуват общоприложими правни норми, които пряко нарушават правото на ЕС, като отлагат прилагането на правната рамка, приета, за да гарантира съответствието с Директивата за работното време.

Въпреки че е национална компетентност да се гарантира правилното прилагане на правни уредби, транспониращи правото на ЕС в държавите членки, Комисията ще се свърже с италианските органи, за да установи дали законодателството за отмяна на предходната правна рамка, несъответстваща на Директива 2003/88/ЕО (Закон № 161 от 30 октомври 2014 г.), е в сила.